

Mál nr. 31/2021

M og
V v/ ábyrgðartryggingar A hjá VÁgreiningur um bótaskyldu er M slasaðist við störf hjá A.**Gögn.**

Málskot mótttekið 26.01.1021 ásamt fylgiskjölum 1-56.

Bréf V dags. 26.02.2021 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að hinn 18. apríl 2017 hafi M slasast við störf sín hjá A, þegar hann datt fram af vörubretti. Í lögregluskýrslu komi fram að M hafi verið að vinna að uppsetningu á tjaldi í verslun A og við það staðið á brún vörubrettis og teygt sig upp í tjaldþakið. Hafi listi brotnað framan af þverborði brettisins með þeim afleiðingum að M féll í gólfíð, lenti illa og slasaðist. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu A vegna slyss síns en V hefur hafnað þeirri kröfu með bréfi dags. 18. mars 2020. M byggir á því að A hafi brugðist þeim skyldum sem lagðar séu á fyrirtækið með lögum nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum með því að tryggja ekki nægilega öryggi á vinnustaðnum og fullnægjandi vinnutæki, en vinnuveitandi beri ábyrgð á því að hægt sé að framkvæma störf á þann hátt að ekki skapist hætta af. Þá hafi A einnig vanrækt að uppfylla þær leiðbeiningaskyldur sem lagðar séu á það, þar sem M hafi ekki fengið nauðsynlega kennslu og þjálfun í framkvæmd starfs síns. Þó M sé hvorki mælandi á ensku né íslensku verði að gera þær kröfur til vinnuveitenda að þeir komi leiðbeiningum á framfæri með þeim hætti að starfsmenn skilji hvað átt sé við. M byggir sérstaklega á því að hann hafi hvorki fengið þjálfun né skýringar á verklagsreglum og þjálfunarnámskeið á vegum A hafi verið haldið mánuði eftir slyss M. Hafi hann því ekki hlotið lögskylda þjálfun. Daginn sem slysið varð hafi vörubretti verið út um allt í húsnæði A og hafi starfsmenn nýtt sér þau en engin trappa eða stigi hafi verið til staðar. Engin önnur tæki en umrædd vörubretti hafi verið tiltæk og hafi því virst viðurkennt verklag að starfsmenn A nýttu þau. Þá bendir M á að slyss hans hafi ekki verið rannsakað af hálfu Vinnueftirlitsins og verði A að bera hallann af sönnunarskorti sem af því hljótist, en óljóst sé af hverju vörubrettið brotnaði eða hvort um forsvaranlegt verklag, að mati Vinnueftirlitsins, hafi verið að ræða. Af öllu framangreindu leiði að það geti síst talist stórkostlegt gáleysi, sbr. 23. gr. a. skaðabótalaga nr. 50/1993, af hálfu M að hafa nýtt vörubrettið með þessum hætti umrætt sinn. Sé bótaskylda úr ábyrgðartryggingu A því fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar er tekið fram að ekki sé ágreiningum um málsatvik sem slík. M hafi verið að vinna við uppsetningu á tjaldi og staðið á brún vörubrettis þegar listi á því brotnaði með þeim afleiðingum að M féll og slasaðist. Að setja upp tjald geti ekki talist hættulegt verk og alla jafna þurfi ekki sérstakan búnað til að sinna því. Samkvæmt frásögn A hafi M sjálfur ákveðið að nota umrætt vörubretti, en það hafi hvorki verið gert í samráði við A né verið í samræmi við fyrirliggjandi öryggisreglur, þar sem fram komi að tæki sem standi starfsmönnum til boða séu m.a. öryggisstigar, vinnukollar, venjulegir stigar og tröppur. Þá tekur V fram að samkvæmt ferilskrá M tali hann góða ensku, og er því þeirri staðhæfingu hans að hann tali hvorki ensku né íslensku hafnað. V tekur þá fram að Vinnueftirlitið hafi vissulega rannsakað vettvang slyssins, en ekki hafi verið skrifuð sérstök skýrsla um það þar sem eftirlitsmaður hafi verið þeirrar skoðunar að lögregluskýrsla vegna atviksins upplýsti nægilega um málavexti og hafi takmörkuð úttekt verið látin nægja. Með hliðsjón af framansögðu og fyrirliggjandi gögnum sé því ekkert sem bendi til þess að slyss M verði rakið til saknæmrar og ólögætrar háttsemi A, starfsmanna þess eða annarra atvika sem það beri ábyrgð á og er bótaskylda því hafnað.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyssins, en ekki er ágreiningur um að slyss M sé að rekja til þess að vörubretti sem hann stóð á við störf sín brotnaði og hann féll illa í gólfíð. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slyss M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á. Er það M sem ber sönnunarbyrði fyrir því. Samkvæmt lögregluskýrslu um atvikið, dags. 19. apríl 2017, kom starfsmaður Vinnueftirlitsins á slyssað, og meðal gagna fyrir nefndinni er ódagssett skoðunarskýrsla Vinnueftirlitsins. Verða því ekki talin efni til að víkja frá almennum sönnunarkröfum á grundvelli þess að slyss M hafi ekki verið réttilega tilkynnt eða fyllilega rannsakað. Lagðar hafa verið fram í málinu leiðbeiningar A til starfsmanna, „öryggisafleiðsla“ fyrirtækisins, á íslensku, þar sem m.a. kemur fram að sé þörf á upphækkun við ákveðin verkefni skuli notast við kolla, tröppur, öryggisstiga, o.s.frv. Ekki liggur fyrir hvort M fékk þessar reglur afhentar, og er því raunar ekki beinlínis borið við í málalögunum hans að svo hafi ekki verið,

heldur lýtur málatilbúnaður hans að þessu leyti að því að leiðbeiningum hafi verið komið til hans með þeim hætti að hann hafi getað skilið hvað við sé átt, og þá hafi hann ekki sótt sérstakt námskeið um öryggismál fyrirtækisins. Ekki liggja þá fyrir yfirlýsingar vitna að atvikinu, eða þeirra samstarfsmanna M sem voru að störfum umræddan dag, en því er haldið fram í málskoti að það hafi verið viðtekin venja að starfsmenn nýttu sér vörubretti til að standa á við vinnu í hæð. Gegn neitun A er því ekki sýnt fram á að svo hafi verið eða að M hafi á einhvern hátt verið leiðbeint um að nýta bretti til upphækkunar umrætt sinn, en telja verður í sjálfu sér að varhugavert sé að nýta vörubretti, og þá sérstaklega brún þess, sem upphækkun. Þá liggur ekki fyrir fullnægjandi lýsing M á því af hverju hann þurfti að nýta upphækkun umrætt sinn, en það að setja upp tjald getur í sjálfu sér ekki talist hættulegt verk sem kalli á sértækar leiðbeiningar af hálfu vinnuveitanda. Samkvæmt framansögðu og eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni telst því ekki sýnt fram á að slys M verði rakið til atvika sem A verður kennt um og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 16. mars 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.